

RES PUBLICA

Liberální demokratická strana - v likvidaci
Moravskoslezská zemská organizace, Měnińska 4, 602 00 Erno
tel+fax: /05/25157

17.července 1992

První s o u k r o m ý týdeník
se samizdatovou tradicí

V Brně 16.4.1992
č.j.: 24/4/92

Vladimír Hajný
ČSA 34
Šumperk

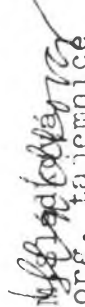
Vážený pane,

v příloze Vám zasílám materiály z mimořádné konference LDS, která rozhodla o své vlastní likvidaci a integraci do ODA. Můžete-li sájem i nadále být naším členem a součástí liberálního křesťanského ODA, vyplňte, prosím, přihlášku a zašlete ji do redakce nejpozději do 15. srpna 1992. Jste-li schopni získat ještě další 4 členy, můžete založit místní klub ODA-Liberálové. Naše politika se nemění pouze název se změnil. Zašílám Vám také adresu předsedy MĚO v Bruntále, je možné, že se Vám podaří navázat nějaké kontakty.

adresa: Ing. Vladimír Filip, ředitel VZP, tel: 3941
ČSA 1

Bruntál 792 01

S pozdravem

org. tajemnice

Neuvěřitelné se stalo skutkem, jediná politická strana založená za 40 let komunistické diktatury s programem restaurece kapitalismu a jejíž zakladatelé unikli pozatýkáni paradoxně jen díky sametové revoluci se sama sebe likviduje zatímco KSČM vykvétá mohasty svědomitými revolucionáři. Jak je vidět se nástupnické organizaci po kdysi všemocné KSČ daří v pravdě a lásce nastolené sametovou revolucí mnohem lépe než jejímu vyprofilovanému politickému odpůrci LDS. Už chybí jen málo, aby do čela státu byl zvolen tak jako na Ukrajině ideolog-tajemník Jan Fojtík.

U v n i t ř č í s l o

1. Miroslav Š m í d: Vladimír Mečiar - Štát som ja!
2. Marie S l á d k o v á: Usnesení mimořádné konference LDS ze dne 29.3.1992, jímž je strana likvidována.
3. František T o m á š: Na prvního máje před 41 lety.
4. ČSOP 01/30 "Troje": Výzva "Přátelům" za záchranu životního prostředí v Praze 7, včetně petič. dopisů.

Předpokl.cena: 1,- Kčs MIČ 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o 1973 - 1975
o b n o v e n o 1987 ročník 9 čís

Vydává: Vladimír Hajný Red. Josef Volařík
ČSA 34, 792 01 Šumperk tel. 3941, Zentsová, č. 1, Verze

Uzávěrka: 17.9.92

29

Sekretariát Liberálně demokratické strany, Moravskoslezská
zemská organizace, Měnická 4, 602 00 Brno, tel/fax: /05/25157

ORBIS PICTUS

Comenius

IV.

Ignis. Das Feuer. Oheň.

V Brně 16.dubne 1992
č.j.: 20/4/92

předsedové
místních a městských organizací LDS
na Moravě a ve Slezsku

Vážený pane, předsedo,

v příloze Vám zasílám Usnesení z mimořádné konference LDS
ze dne 29.3.1992 a připomínám důležitost bodu č. 8.
Je vzájmu nejen vedení bývalé LDS, ale jistě i všech členů,
aby liberální křídlo CDA bylo ustaveno a vyvíjelo činnost.
K tomu je nutno:

1. Připravit ustavující schůzi místního nebo městského klubu
CDA-Liberálové
2. Na této schůzi musí být přítomno minimálně 5 členů.
3. Je nutno, aby byli zvoleni předseda, jednatel a pokladník
místního klubu.
4. Vypracovat zápis z této schůze.
5. Schůze by se měl dle stanov CDA zúčastnit zástupce oblastní
organizace nebo pokud oblastní organizace dopsud ustavena
nebyla, pak tedy zástupce ústředního sněmu CDA. V případě
Jižní Moravy jde o ing.Manouška z Brna /tel: /05/22954/.
Severní Moravy jde o Marka Perátka z Olomouce, Rooseveltova 111
6. Zápis z ustavující schůze a přihlášky členů nového klubu
CDA-Liberálové je nutno do 28.4. doručit nebo doporučeně
zaslat na adresu sekretariátu v Praze, Ostromečské 3, 130 00
Praha a kopii zápisu a seznam členů také na sekretariát
do Brna.

Tyto materiály můžete předat na jednání předsednictva 26.4.
/viz příložená pozvánka/.

Zároveň Vás prosím, abyste na oba sekretariáty zaslali jméno
osoby, která by ve Vašem regionu měla plnit funkci volebního
manažera. Pokud jste dosud vhodnou osobu nezvolili, učinite
tak urychleně.

Děkuji za včasné vyřízení požadovaných záležitostí.

S pozdravem

Mgr. *Jan Václavík*
org. tajemnice

Na takovýto dopis, který mne osobně vyzývá, abych se zúčastnil lik-
vidace strany, kterou jsem pomáhal zakládat a který uveřejňuji v titulu
se dá odvědet a i když se jedná o čámu jediné - m e r d !!!

Na první máje před 41 lety

František TOMÁŠ

Bylo to 1. května 1951 (tedy před 41 roky), kdy se na střední vlně 417 metrů ozvalo: VOLÁ HLAS SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA, ROZHLASOVÁ STANICE SVOBODNÁ EVROPA. Bylo to onoho slunečného 1. máje přesně v 11 hodin dopoledne. První hodina vysílání byla vlastně přímým přenosem slavnostního aktu zahájení. Odpoledne mezi čtvrtou a pátou se začaly do našich hlasů mísit ryky rušiček, které napak provázely s výjimkou roku 1968 až do osmdesátých let.

Komunistické Československo bylo připraveno nevpustit do země pravdivé slovo. Ale byl to pokus celkem marný. Posлуhači se situaci přizpůsobili a mnozí si dovedli najít skulinky, kterými rušení neproniklo. (Spisovatel Ivan Klíma například řekl: „My jsme měli rádio na hoře na almaře a tak jsme často chytli Svobodku bez rušení.“ Nebo z dopisu jedné posluchačky: „Nejlépe vás chytím, když rádio postavím pod oknem při zemi u kredence.“)

Byl jsem jedním z těch, kteří se směli podílet na první hodině vysílání. Směl jsem vyslovit do éteru jedinou větu — a přece větu tak magickou: „Volá hlas svobodného Československa, rozhlasová stanice Svobodná Evropa.“

Viděl jsem tehdy všechny, kteří stáli u kolébky našeho vysílače. Dva velké Američany. Předsedu americké odborové organizace CIO/AFL Irwinga Browna, který ve své zahajovacím projevu poukázal na význam 1. máje, ale také na to, že lidská práce je nemyslitelná bez důstojného života a bez svobody slova. — A dále: prvního předsedu amerického Výboru pro svobodnou Evropu, C.D. Jacksona, který svůj projev zakončil památnou větou: „Toto je vaše stanice, pane Peroutko!“ A pak tu byl Ferdinand Peroutka, onen dlouhý, stále zamlklý muž, kterému působilo každé vystoupení na veřejnosti jisté rozpaky. Ale tehdy si slavnostní akt i on srdnatě zdolal. Byl si přesně jako my všichni vědom toho, že 1. května podal americký lid v éteru ruku všem lidem toužícím po svobodě za železnou oponou. Svobodná Evropa začala tvrdý a často i vyčerpávající zápas o duše a myšlenky lidí, o záchranu mladých generací, které byly snad nejvíce ohroženy jedem komunistické totality. Proto také první velká kampaň, kterou Svobodná Evropa z podnětu Ferdinanda Peroutky vysílala, zněla: „zachraňte děti!“ Toho 1. máje 1951 ovšem nikdo z nás netušil, že náš zápas potrvá tak dlouho — 38 let, a že je to zápas, který vlastně ani dnes není ještě u konce.

Mám-li hovořit o minulosti Svobodné Evropy, připadá mi jako kdybych stál před velkým bílým plátnem, na kterém pomalými tahy nanáším podoby těch, kteří psali a mluvili první relace Svobodné Evropy a hned vedle nich se objevují jména relací, které už dávno neexistují. Naše vysílání mělo od první hodiny nahradit v Československu ztrátu svobodného tisku. Proto také náš první šéfredaktor Ferdinand Peroutka ve svém zahajovacím projevu výslovně upozornil, že „vysílání jsou noviny demokratické opozice, které posíláme do českých a

slovenských domovů s pomocí rozhlasových vln.“

Muži a ženy prvních hodin nesporně byli: Ferdinand Peroutka, Pavel Tigrid, Jan Stránský, Julius Firt, dr. Michal Múdry, dr. Martin Kvetko, dr. Samuel Belluš, Karel Belák-Berger, Jiří Kovtun, dr. Alexander Heidler, Jan Čep, František Meloun, dr. Maria Tumlířová, Hana Šklibová, Jožka Pejskar, dr. Petr Demetz, profesor Vladimír Peška, Ota Gráf, Josef Kodlíček, Ivan Herben, Josef Maleček a celá řada jiných. Buď jak buď, tyto muži a ženy, většinou odchovanci tisku Masarykovy první republiky, vytvářeli pořady, které jistě dodnes zůstaly v paměti desetitisíců posluchačů.

Jaké to byly pořady, které jsme od začátku vysílali? Na prvním místě bych jmenoval pořad Vzkazy domovu. V něm jsme na začátku padesátých let odhalovali zločiny komunistického systému podle výpovědí svědků, kteří se dostali na západ. Tento pořad byl v začátcích vysílání snad nejposlouchanější. Samozřejmě, že se odlišoval od jiných poněkud ostřejším tónem, který zvláště zdůrazňoval svým výborným hlasem redaktor dělnického vysílání, dnes šéfredaktor Lidové demokracie Zdeněk Šedivý. Ale, řekněte, jak jsme měli tehdy jinak reagovat na všechny ty zprávy o hrůzných nelidskostech, ke kterým docházelo v Masarykově zemi? Krev přece není voda. Ale v okamžiku, kdy ustávalo to nejhrubější porušování lidských práv, jsme vysílání Vzkazů domovu skončili.

Úplnou novinkou v našich poměrech bylo, že jsme začali jako první stanice, která vysílala v českém a slovenském jazyce, vysílat zprávy v každou celou hodinu. Pravomoc v redakci byly rozděleny: Mnichovská redakce psala komentáře k domácím událostem a newyorská redakce psala komentáře k mezinárodním událostem.

V naší kulturní redakci působili muži s opravdovou kvalifikací. Vytvořili je vlastně dva muži: dr. Petr Demetz, dnes nejvýznamější germanista ve Spojených státech, literární kritik a vědec a pak profesor Vladimír Peška, který později vyučoval na pařížské Sorbonně. K nim přibyl i Jan Čep a Egon Hostovský.

Kromě denního kulturního vysílání Slovo a svět vysílala Svobodná Evropa pravidelně rozhlasové hry autorů, kteří byli v Československu zakázáni. Také četba ze zakázaných knih patřila dlouho do repertoáru vysílání. Vysílali jsme také literární kabarety jako Pegasiádu.

Tradici má také naše vysílání pro mládež, ať to už byly pohádky pro děti nebo skautské pořady nebo rozhlasový magazín Mladý hlasatel, který pražský rozhlas ihned napodobil Pionýrskou Jitřenkou. Na tuto tradici navazuje nyní relace Kompas.

Rozhlasový magazín Pionýrů jsme vysílali od samého začátku, ale v různých často obměňovaných formách. Kromě toho jsme měli specifická vysílání: pro zemědělce, pro dělníky, sokolské vysílání

Jak viděla Praha Peroutku [1951].

Naši posluchači začali říkat naši stanici: Svobodka!

Prodám víno z Jižní Moravy — i velké množství [do restaurace], Vítězslav OSICKÁ, ČS 691 51 Lanžhot 1250, tel. 0042/ 627 031 221.

A kdybych se měl vzpomínout na vrcholné dny našeho vysílání, řekl bych, že to byly vzrušující dny maďarské revoluce, dny okolo atentátu na prezidenta Kennedyho a nesporně pražské jaro a srpnová okupace v roce 1968. Tehdy jsme dostali přízvisko, které považujeme za nejvyšší vyznamenání za naši činnost.

Poprvé jsme dostávali do redakce stovky, tisíce dopisů našich posluchačů. Byla to jejich vědomá i nevědomá pomoc, která svědčila o tom, že komunismus ani v nejmenším nezískal mládež generaci v naší zemi. O úspěchu této relace se především zasloužili: Ludvík Šebesta-Dvorák, Jan Douba a Rozina Jadrná.

Svobodná Evropa v jejich vyprávění všechno to, co se dělo v komunistických věznicích a koncentracích. K nejpřesnějším relacím Svobodné Evropy bude bezesporu patřit tříhodinové odpolední vysílání pop-hudby, které jsme začali v polovině šedesátých let. Vysílání znamenalo revoluci.

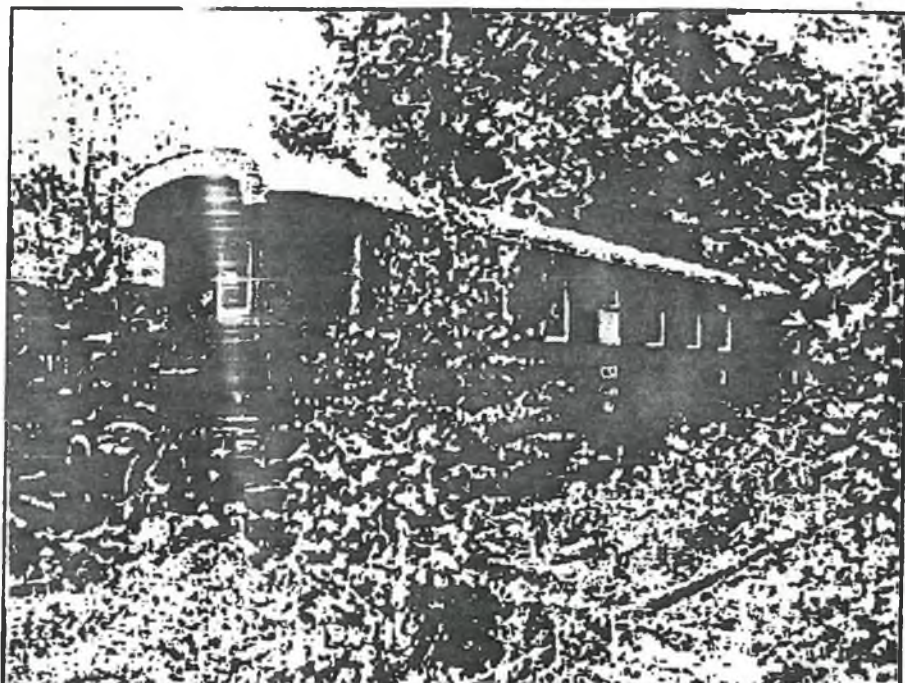
nebo pořad Volá kultura, který odhaloval neohroženost komunistické kulturní politiky. A myš jsme také vynikající ekonomické vysílání se zasvěcenými komentáři Břetislava Pícky, ale především Miloše Vanška alias Pravdomila Bašty. Ten se stal zvláště pro svůj humor a řízný úsudek nezapomenutelnou postavou pro nás pro všechny.

Jaké bylo tehdy vysílání měla pevné místo v našich pořadech. Týdně jsme vysílali katolickou mši svatou, náboženské komentáře a náboženské zprávy. U kolébky tohoto vysílání stál bývalý duchovní řádce pražského studentstva páter dr. Alexander Heidler. Na slovenské straně působil Otec profesor Mikuláš Ota Čuský. Pravidelně jsme také vysílali pro posluchače na východním území v bývalé Podkarpatské Rusi zprávy v slovenském jazyce. Zkušený novinář Ota Gráf byl autorem pravidelné relace Zvolím jsem svobodu. V ní zpodobil nové upírhlíky, kteří mu vyprávěli příběhy svých útěků nebo zážitky z Československa. Po jeho skonu na počátku šedesátých let jsem převzal redakci této relace a přejmenoval jsem ji na relaci Rozhovory-reportáže. Tehdy začali prchat na západ různými cestami i amnestovaní političtí vězni a tak dávno před československými novinami odhalovala Svo-

PŘÁTELÉ !

V Praze 7 žijeme v nezdravém prostředí ! Dýcháme nečistý vzduch, kolem našich domů vedou nejfrekventovanější silnice. Stromovka nebo Letenské sady jsou pro mnohé z nás odlehlé, dětem často nezbyvá než si hrát na špinavých dvorcích.

Kromě omezení škodlivých vlivů dopravy stojí v popředí našich potřeb rozšíření zeleně a s ní spojených příležitostí hlavně pro pobyt dětí. Proto jsme navrhli obvodním a městským úřadům, aby nezhazovaly ojedinělou příležitost, kterou v tomto směru nabízí plocha starého nádraží v Holešovicích - Bubnech. Místo dnes často zmiňované souvislé zástavby administrativním a finančním centrem, navrhli jsme přeměnit ty části nádraží, které již nebudou sloužit železnici, ve veřejný park. Při jeho vzniku by mohlo být ve velké míře využito přirozeně se vyvíjející zeleně, která již dnes velmi nadějně zarůstá odlehlejší kouty nádraží.

zde
vylepte
značku
0,50 Kčs

ZASTUPITELSTVO

města Prahy

Mariánské náměstí 2

PRAHA 1 - Staré Město

110 00

Odstraňovat veškeré kolejistě a jiná drážní zařízení by nebylo nutné ani vhořel, naopak atmosféra "parku volně prorůstajícího starým nádražím" by byla jedinečná. Uplatnily by se tyto zásady :

- odstranění zjevných nepořádků, nebezpečných věcí a objektů;
- podpora přírodního rozvoje zeleně;
- využití architektonicky a stavebně hodnotných objektů, např. dep a drážních domků, užitečnými organizacemi dětskými, kulturními, sportovními a pod.;
- protažení cyklistických a pěších cest napříč nádražím, aby bylo překonáno letištní rozdělení Holešovic a Buben;
- propojení nádražního parku zelenými koridory se Stromovkou a severním holešovickým nábřežím (které se snad také brzy dočká rehabilitace);
- odborné sledování rozvoje přírodních prvků na bývalém nádraží, jehož výsledky by byly sdělovány veřejnosti například formou naučné stezky.

Pro případ, že by se neprosadila koncepce čistého parku, doporučujeme výše uvedené zásady uplatnit alespoň zčásti. Tedy i při zastavování plochy maximálně respektovat zeleň, a to nejen jednotlivé vzrostlé stromy, ale také plochy nadějných náletů, cenné historické stavby a další prvky nesoucí atmosféru starého nádraží.

Pokud s našimi návrhy souhlasíte a chcete je podpořit, učíňte to tak, že podepíšete, známkou opatříte a odešlete lístek vystřižený z tohoto letáčku.

Případně vyjádřete vlastní představu dopisem. Případné rozšiřující nebo pozměňující náměty ovšem zajímají také nás a budeme vám vděční, pokud nám je sdělíte.

S pozdravem

Český svaz ochránců přírody
01/30. základní organizace "Troja"
DDM Na výšinách 1000
170 00 - PRAHA 7

vydala 01/30. ZO ČSOP "Troja" Praha 7

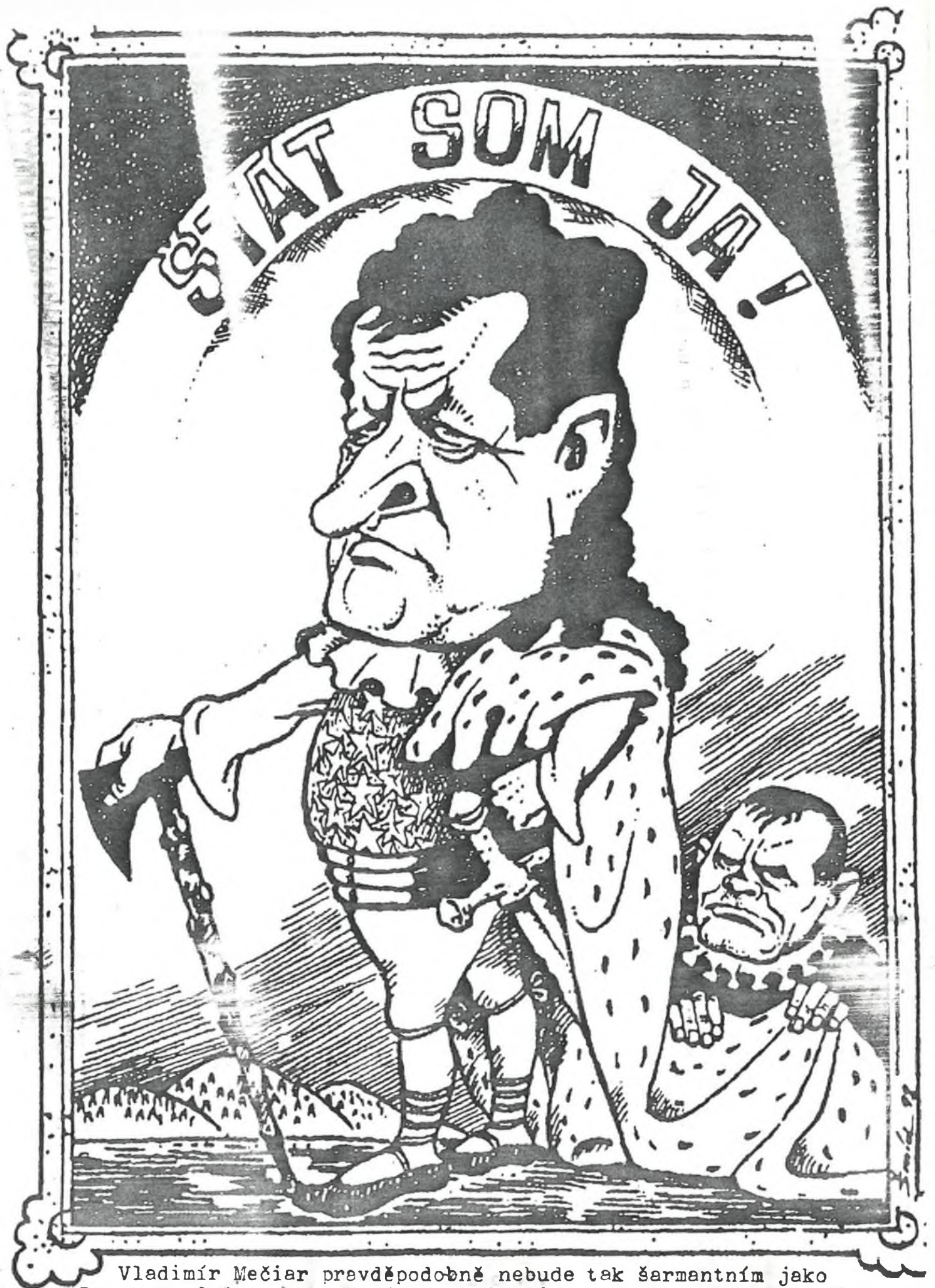
Vážení poslanci !

Rozhodujete nyní o dalším osudu bu-
benského nádraží. Jelikož životní pro-
středí v této části Prahy odpovídá nejhůře
postíženým oblastem Čech, požadujeme,
abyste namísto pouhého zaslavení plochy dali přednost zachování
současné zeleně v podobě parku a v řešení území respektovali její
další rozvoj.

Také doporučujeme začlenění historické architektury starého
nádraží do výsledné podoby území.
S pozdravem

podpisy

Vladimír Mečiar predvďpodobne nebude tak šarmantným ako Bruno Kreisky, aby na otázku novinárov "prečo chodí na karikatúristické výstavy o sobe"/byl totiž vďčným námětem/odpověď přibližně toto: Aby všem dokázal, že ve skutečnosti nevypadám tak špatně jak mě ti kreslíři vypoobňují.

Kresba Miroslav Šmí